

Izrael chystá odvetu na íránský útok. Máme právo se bránit, říká Netanjahu

Při středečním jednání s ministry zahraničí Británie a Německa řekl izraelský premiér Benjamin Netanjahu, že Izrael si vyhrazuje právo na sebeobranu a rozhodne se o svém dalším postupu. Komentoval tak situaci, ve které se země nachází po útoku Íránu v noci ze soboty na neděli.

V průběhu noční ofenzivy Írán vyslal přes tři stovky dronů a raket. Jejich naprostou většinu se podařilo Izraeli zlikvidovat. Pomoc poskytly Spojené státy, Velká Británie, Francie a Jordánsko. Útok tak způsobil pouze menší škody, jedno středně těžké zranění beduínské holčičky, ale žádné ztráty na životech. Napadení bylo prvním přímým útokem Íránu na židovský stát.

Teherán si útok ospravedlňuje jako reakci na izraelské napadení íránského konzulátu v Damašku 1. dubna. Při této akci zemřelo 16 lidí, včetně vysoce postavených činitelů íránských revolučních gard.

Hrozba katastrofy

Na mimořádném zasedání Rady bezpečnosti OSN vyzval generální tajemník António Guterres k maximální zdrženlivosti. Situace na Blízkém východě se podle jeho slov blíží katastrofě. „Lidé v regionu se potýkají se skutečnou hrozbou ničivého, plnohodnotného konfliktu. Teď je chvíle na to uvolňovat napětí. Teď je chvíle pro maximální zdrženlivost,“ citovala Guterrese agentura ČTK.

Vojenskou operaci naopak vítá teroristická skupina Hamás. Domnívá se, že na ní má Írán přirozené právo a považuje ji za zaslouženou odpověď na útok na íránský konzulát.

Jakou strategii nakonec izraelský premiér zvolí?

Foto: archiv

Proti ofenzivě se vyjádřila ministryně obrany Jana Černochová, přičemž zároveň poukázala na íránskou podporu Ruska ve válce s Ukrajinou.

Jednoznačně útok odsoudil také prezident Petr Pavel. „Přestože se Izraeli a spojencům dnes v noci podařilo naprostou většinu smrtelných íránských dronů a raket úspěšně zneškodnit, jde o krok, který nebezpečně eskaluje konflikt v regionu. Zůstáváme v průběžném kontaktu s našimi partnery ve snaze bezpečnostní situaci zklidnit,“ napsal v neděli na síti X.

Před prohlubováním konfliktu na

Blízkém východě varoval ve svém kázání i papež František.

Solidarita s Izraelem

V noci ze středu na čtvrtek se na mimořádném summitu Evropské unie premiéři a prezidenti shodli na přijetí dalších sankcí vůči Íránu. Vyzvali zároveň obě strany ke zdrženlivosti. „Evropská rada silně a jednohlasně odsuzuje íránský útok na Izrael a zdůrazňuje, že s Izraelci zůstává solidární,“ píše se v závěrečném textu.

Sankce na Írán uvalí také Spojené státy. Uvedl to ve středu poradce Bílé-

ho domu pro národní bezpečnost Jake Sullivan. Postih má mimo jiné za cíl zamezit další výrobě raket a dronů.

Írán je připraven čelit protiútokům, říká íránský prezident Ebráhím Raísí a uspořádal vojenskou přehlídku. „Jsme v plné pohotovosti ve všech oblastech, včetně krytí našeho leteckého prostoru a včetně bombardérů, a jsme připraveni na jakoukoliv operaci,“ řekl velitel íránského letectva Amír Vahedí.

Svět očekává reakci. Západní spojenci Izraele varují před další eskalací konfliktu a nabádají k umírněnosti.

JOHANA KADERÁBKOVÁ

Stalo se v uplynulém týdnu

Česká iniciativa pro Ukrajinu slaví úspěchy

Premiér České republiky Petr Fiala se hned po návštěvě Spojených států přemístil do Bruselu, kde se 17. a 18. dubna zúčastnil mimořádného zasedání Evropské rady. Předseda české vlády se sešel i s generálním tajemníkem NATO Jensem Stoltenbergem, dánskou premiérkou Mette Frederiksenovou a premiérem Nizozemí Markem Ruttem. Mezi hlavní témata summitu patřila situace na Ukrajině, bezpečnost a obrana kontinentu, napjatá situace na Blízkém východě a také vztahy Evropské unie s Tureckem a Libanem nebo konkurenceschopnost EU. V rámci jednání premiér nadále propagoval další vojenskou pomoc Ukrajině, konkrétně nákup střeliva. Tzv. Česká iniciativa začala už v únoru, kdy český premiér návrh na unijním summitu předložil poprvé. Dosud se díky této akci podařilo sehnat 500 tisíc kusů dělostřelecké munice a cílem je do příštího roku zvýšit toto číslo na milion. První dodávky

munice z této iniciativy by měly Ukrajině dorazit již v červnu.

Slováci podali pomocnou ruku

Slovenská sbírka na podporu Ukrajiny nazvaná „Když ne vláda, posíláme my“ nabrala nečekaný ráz. Již během prvních třinácti hodin sbírka překročila 250 000 eur, přičemž i cílové částky (milion eur, tj. celkem 25 milionů korun) bylo během dneška dosaženo. Sami organizátoři z občanské iniciativy Mír Ukrajině přiznali, že nepočítali s tak silnou podporou slovenské veřejnosti. „S odepřením pomoci válkou zmítanému sousedovi se odmítáme smířit. Jsme přesvědčeni, že postoj vlády nereprezentuje většinu občanů. Jsme si jisti, že my, obyvatelé a obyvatelky Slovenska, pomoci chceme a dokážeme,“ napsali organizátoři sbírky. Do iniciativy se zapojili mimo jiné i neúspěšný prezidentský kandidát Ivan Korčok nebo bývalá diplomatka Magda Vašáryová. Přispěl také například český hudebník Michael Kocáb.

Pokuty za nekalé praktiky postihly nejvíce PENNY

Obchodní řetězce dostaly v posledním čtvrtletí čtyřicet dva pokut za téměř tři miliony korun. Více než polovinu této částky vyměřili inspektoři podniku Penny Market. Obchodní řetězce porušují nová pravidla pro uvádění slev, využívají ale také „triky se slevami“. Na pokladně totiž účtují vyš-

ší částku, než ukazuje cenovka u regálů. Právě za tento prohřešek byla Penny Marketu vyměřena pokuta ve výši pět set tisíc korun. Podle mluvčího řetězce Tomáše Kubíka se jedná o ojedinělé případy. „Tyto jednotlivé chyby nás mrzí, odmítáme ale, že by šlo o systematickou záležitost,“ vyjádřil se k situaci Kubík.

PAVEL SKALNÍK, ANNA BOEHMOVÁ

Sloupek Přišlo jaro

Poznáte to tak, že cestou z práce kabát poprvé nesete v ruce, ačkoliv ráno byste si bez něj koledovali o zápal plic. Máte dobrou náladu, jelikož sluneční paprsky příjemně masírují vaši tvář vyplavily do těla tolik hormonů štěstí, že by snad ani nevařilo, kdyby vám tramvaj ujela přímo před nosem. Koruny ovocných stromů stojících před vaším domem se ze dne na den promění v líbeznou vonící směs květů obklopených včelami, které poprvé po zimě vylétly sbírat pyl. Pod stromy rostou barevné tulipány a někde mezi nimi stojí soused, rozčilený, že jaro muselo přijít, zrovna když umyl auto. A vůbec. Podle něj přišlo nezvykle brzy a příroda by si určitě zasloužila více času na zimní odpočinek. Nic to nemění na tom, že tentýž soused před měsícem se stejným nadšením nadával na to, jak je letošní zima dlouhá a jedním dechem přidal, že navíc nestojí za nic, protože stejně nenapadlo dost sněhu, aby vyrazil na lyže.

Na podzim zase za doprovodu nepřehledného slovníku bojuje vybaven starými hráběmi s každým fikaně maskovaným listem, který uposlechně rozkaz generála větru a provede výsadek ze stromu na sousedův anglický trávník.

Největším nepřítelem takového souseda je ale léto. Horko totiž špatně snáší on i jeho pečlivě zastřižená, sytě zelená chloubka před domem. Nadává tak zároveň na teplající pívo v láhvi i mízející vodu ve studni, ze které trávník zalívá. Když se ale jednou mraky rozhodnou nadšenému trávníkáři pomoci a svažít zahradu za něj, s vděkem se nesetkají. Soused plně připraven na večerní grilování totiž musí honem měnit plány, a to je věc, kterou nesnáší stejně jako vysoké teploty.

V období, kdy se počasí mění co chvíli, jako je tomu právě nyní, mám pro vás doporučení. Když budete chtít s někým navázat rozhovor, mějte na paměti, jak citlivé téma počasí pro některé spoluobčany je. Zvolte proto raději něco méně konfliktního, třeba politiku.

FRANTIŠEK JEŽEK

FLEŠ

Šefredaktorka: doc. Barbora Oswaldová

Editorka: Tereza Boehmová,

Korektorka: Anna Boehmová

Zlom: Jaroslav Slanec

Redaktoři: Jakub Kotajny,

Alžběta Doležalová, Jiří Hada-

movský, František Ježek, Ši-

mon Kačírek, Johana Kade-

řábková, Prokop Majkus, Ta-

deáš Skalický, Pavel Skalník,

Anna Boehmová, Adam Tichý.

Děkujeme všem.

Ročně je v České republice znásilněno 12 tisíc lidí. Pomůže chystaná změna legislativy?

Poslaneckou sněmovnou prošel návrh na redefinici znásilnění, teď ho čeká cesta senátem a potom už jen souhlas prezidenta. Dohromady získal návrh 168 hlasů – nikdo neoponoval. Změna je postavená na tom, že „ne znamená ne.“ Upraví se tedy to, že už nebude nutné, aby byla oběť pod výhrůzkou násilí. Nové je v návrhu také zneužití tísně obětí, když je pod vlivem omamných látek nebo „zamrzne“.

Novelu připravovalo Ministerstvo zdravotnictví v podvýboru pro problematiku domácího a sexualizovaného násilí, který vede Tatána Malá za ANO. Za úspěšným výsledkem stojí spolupráce mezi opozicí a vládou. Nicméně jedna pravicová strana se zdržela jakékoliv reakce.

Vidět SPD, jak se něčeho zdržuje, je skoro tak vzácné, jako vidět vyhybný druh ptactva. Mluvíme tady o hnutí, které se na Facebooku vyjadřuje proti Evropské unii, jen aby v dalším příspěvku prosila voliče o podporu v Evropských volbách. Absence komunikace je ještě podivnější, když se podíváme na vyjadřování SPD o znásilnění v minulosti. V příspěvku před pěti lety Tomio Okamura informoval o znásilnění dívky africkými migranty. Ačkoliv Okamura v příspěvku hledal jiný problém než nízké tresty za znásilnění, stále si přál změnu systému. Když ale nezisková organizace Amnesty in-

Znásilnění jako sex bez souhlasu. Přichází redefinice.

Foto: archiv

ternational v říjnu kontaktovala politické strany a hnutí právě kvůli redefinici, SPD se vyjádřilo proti. Desátého dubna při hlasování ale SPD podpořilo jedenácti hlasy redefinici (Tomio Okamura se k hlasování nepřihlásil). Kličky strany SPD a jejich představitelů není nijak vzácné. Pokud jde

o jejich „nereakci“ na úspěšný průchod návrhu, napadá mě jednoduché vysvětlení. SPD je proti EU, vládě a opozičním hnutím, když se ale jedná o rozhodování, které by podpořili voliči, nejsnazší cestou ven je jednoduše voliče neinformovat o výsledku.

Pokud návrh projde senátem bez

jakýchkoliv obtíží, ČR by se tak připojila k jiným státům, které návrh implementovaly. Podle statistik Bez Trestu je v ČR ročně znásilněno 12 000 obětí, z toho je nahlášeno nějakých 5 %. Dnešní zákony pachatelům dovolují odejít s podmíněným trestem. Oběti tak často musí dále žít s někým, kdo je

zneužil. Nesou si sebou ohromné psychologické břímě, které je do budoucna může změnit. Komentáře jako, „Tak až příště spolu půjdeme spát, musím nejdřív podepsat smlouvu,“ nemají se skutečností nic společného a komentáři asi zapomněli, že ne znamená ne. MAJKUS PROKOP

Z hrdiny loutkou dezinformátorů

Byl kapitánem Zlatých hochů z Nagana 98. Jediného českého hokejového výběru, kterému se na zimních olympijských hrách podařilo získat zlatou medaili. Navíc je zatím posledním trenérem, který dovedl reprezentaci k titulu mistra světa v ledním hokeji. Nyní se takřkajíc na stará kolena rozhodl vstoupit do světa politiky a horší volba snad už ani nebyla možná. Řeč není o nikom jiném než o Vladimíru Růžičkovi.

Minulý týden se bývalý hráč kanadsko-americké NHL objevil na kandidátce krajně pravicové strany PRO do evropského parlamentu. A partaj vedená momentálním lídrem české dezinformační scény Jindřichem Rajchlem má určitě důvod k radosti, protože tvář takto významné osobnosti jí před nadcházejícími volbami opět zvedla mediální pozornost.

Že však Růžičkův reálný přínos nebude příliš velký, ukázala již úvodní tisková konference, na níž svou kandidaturu oznámil. Zbourat některý ze stereotypů o intelektu sportovců, které se ve společnosti často vyskytují, se mu také rozhodně nepodařilo. Během pár vět, ve kterých zmínil, že by v rámci svého politického působení rád zlepšil podmínky českých sportovců, ať už to znamená cokoli, se pořádně zapotil. Jeho následná omluva, že není žádný velký řečník, zněla spíše komicí. Těžko si tedy představit, jak by ve Štrasburku svůj programový bod dokázal naplnit. Sezením na místě a koukáním do prázdna asi těžko.

Zvučné jméno přijde vhod

Samozřejmě vyvstává otázka, proč si bývalý hokejista zvolil pro svou politickou dráhu extrémistickou stranu, která má blízko k podpoře režimu Vladimíra Putina a jím vedené války na

Ukrajíně. Je dost možné, že se nechal sláskat líbivými Rajchlovými slovy, kterými si byl schopen podmanit už jednoho člověka. Ovšem ostatní strany asi jeho absencí na svých kandidátkách o moc nepřicházejí. Z hlediska rétorických schopností by nebyl problémem sehnat náhradu na prvním stupni základní školy, kdyby tato věková kategorie měla právo volební účasti.

V úvahu připadá i varianta, že v celém příběhu hrají roli peníze. Začátkem roku uvedl MMA zápasník Karlos Vémola pro CNN Prima NEWS, že mu právě strana PRO nabízela nemalou finanční odměnu, když podpoří jejich volební program. Ten však odmítl, jelikož si dle svých slov chce zachovat apolitičnost a nerad by podporoval něco, čemu nerozumí nebo s tím i nesouhlasí.

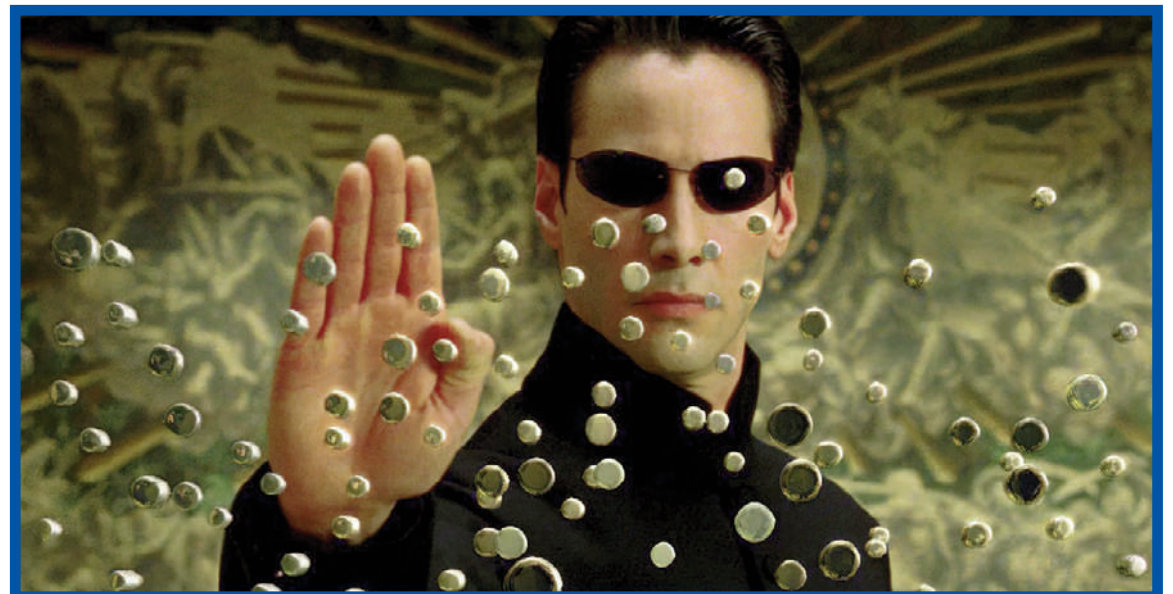
Další člen do party

Zajímavé také je, že se z naganského týmu za posledních zhruba patnáct let vyprofilovalo hned několik jmen, která zkoušejí politickou kariéru. Prvním byl obránce Jiří Šlégr. Ten zastával v letech 2010-2013 post poslance nejprve za ČSSD (nyní SOCDEM, pozn. red.) a později za nově vzniklý subjekt Národní socialisté – levice 21. století. I brankář Milan Hnilička seděl v poslaneckých lavicích, a to minulou volební období jako neustraník za hnutí ANO. Zároveň byl v letech 2019-2021 prvním předsedou nově vzniklé Národní sportovní agentury.

Minulý měsíc se pro vstup do politiky rozhodl i Dominik Hašek. Dohodl se s TOP 09, za které bude kandidovat v letošních senátních volbách. Růžička však s výběrem strany zašel rozhodně nejdále a ať už je jeho motivace jakákoliv, zanechává na jeho jméno těžce smazatelnou skvrnu.

SIMON KAČÍREK

Trans stopa v čtvrt století starém kultovním snímku

Film Matrix vyvolává diskuse i po pětadvaceti letech od vzniku.

Foto: archiv

Snímek Matrix, který se pokoušel skloubit prvky hackerské a cyberpunkové subkultury s náboženskými a filozofickými myšlenkami, oslavil 31. 3. 2024 dvacet pět let od premiéry. Oskarem oceněný snímek Matrix získal sošku za střih, zvukové efekty, vizuální efekty a zvuk, společně s ní i přízeň milionů diváků, kteří snímek dodnes uctívají.

Režisérky, scénáristky a producentky Sestry Wachowské přinesly v roce 1999 na plátna nevídanou podívanou. Polské Američanky původem z Chicaga tehdy vystupovaly jako Bratři Wachowski. V roce 2002 začala se svojí transicí Lana, o pět let později prošla změnou pohlaví a vyoutovala se jakožto trans žena.

Mladší ze sester, Lilly Wachowski, ji následovala a také vydala prohlášení o změně pohlaví. Stalo se tak po opakovaných hrozbách médií, že její gen-

derovou změnu zveřejní. Nyní mluví o tom, že jak je pro ni důležité, žít v pravdě.

Nasadě je pak nakreslit paralelu, mezi trans identitou autorek a samotným kulturním fenoménem.

Sestry Wachowské mají v Hollywoodu neotřesitelnou pozici nejprominentnějších trans režisérek, zčásti také proto, že velkou část práce odvedly v době, kdy se prezentovaly jakožto cisgendroví a heterosexuální muži. Lilly, mladší sestra, řekla, že zámer sester byl, do filmu vtisknout trans narativ.

„Matrix byl o touze po transformaci, ale vše vycházelo z uzavřeného pohledu. Líbí se mi, jak velký význam mají tyto filmy pro trans lidi, a jak za mnou chodí a říkají: ‚Ty filmy mi zachránily život‘. Protože když mluvíte o transformaci, konkrétně ve světě sci-fi, který je právě o představivosti a budování světa a myšlenky, že zdánlivě

nemožné se stává možným, proto je to tak oslovuje.“ řekla v rozhovoru pro pořad Film Club.

Co se týče vizuálu - tak i malý detail, jako byla barva pilulky, která mění Neoovo slovo - červená - nabývá při pohledu trans-objektivem nového významu. V 90. letech, byl estrogen doslova červenou pilulkou. V momentě, kdy o sobě člověk zjistí, že je trans, nejde už jít zpět, ani kdyby tisíckrát chtěl.

Závěrečnou scénu filmu můžeme brát jako snad nejjasnější známku zámeru Wachowských. Po porážce Smitha a Sentinelů se Neo totiž vrací do světa Matrixu. Zavolá a slíbí strojům, že osvobodí jejich vězně: „Bojíte se nás. Bojíte se změny,“ řekne, než se dá na útěk, čímž spustí „selhání systému“. Poslední, co vidíme, je kamera tlačící se mezi písmeny M a F, „doslova vytvářející prostor mezi a za genderovou binárností“.

ALŽBĚTA DOLEŽALOVÁ

Chci, aby ptáčci dárcům připomínali, že je potřeba pomáhat i dál

Ilustrátorka, překladatelka a vystudovaná ekonomka Lenka Benešová již přes dva roky kreslí ptáčky a posílá je lidem, kteří podporují Ukrajinu. Díky projektu Ptáčci pro Ukrajinu vybrala na pomoc napadené zemi již přes 2 300 000 Kč. Akci rozjela krátce po začátku plnohodnotné invaze a dnes její „ptačí armáda“, jak ji sama nazývá, čítá již bezmála 1100 opeřenců. V rozhovoru pro Fleš Lenka Benešová mluví o tom, co ji k projektu vedlo, jak se „únava z války“ projevila na počtu objednávek nebo o současném a budoucím Rusku.

Jak nápad posílat dárcům kresby ptáčků vznikl?

Situaci na Ukrajině jsem se zabývala už dlouho předtím – od anexe Krymu. Tehdy jsme se skupinou stejně smýšlejících lidí založili web Tapolitika, kde jsme překládali texty ruských opozičních autorů z disentu. Tento projekt přestal fungovat v roce 2018, kdy se Rusku začala věnovat „mainstreamová“ média v Česku. Vzhledem k tomu, že jsem už dlouho působila v kolektivu lidí, který se o Rusko zajímá, jsme víceméně čekali, že k něčemu takovému dojde (k válce na Ukrajině pozn. red.). Ale přesto, když se to opravdu stalo, to pro nás byl šok. Pochopili jsme, že se ztratil svět, který jsme znali do té chvíle. A protože se mě ty události velmi dotkly, hledala jsem způsob, jak mohu pomoci, jak se můžu angažovat. Moji přátelé se zapojovali jako dobrovolníci v centrech pro uprchlíky, pomáhali s překladem nebo se angažovali jinak.

Zvažovala jste, že byste také šla pomáhat „do terénu“?

Upřímně, nemohla jsem jít pomáhat tímto způsobem, protože mě ta zpráva o začátku invaze tak moc sebrala. V tu dobu jsem už nějakou chvíli malovala a měla jsem namalovaných pár ptáčků. Tak mě napadlo, že je dám na sítě a napíšu k nim, že kdo pošle peníze na Člověka v tísní, tomu já pošlu obrázek ptáčka. V tu dobu jsem ptáčku měla namalovaných asi deset a ti všichni zmizeli během 20 minut. Najednou mi začalo psát několik dalších lidí, že by taky chtěli ptáčka a tak vlastně projekt vznikl.

Potkalo se ve vás tedy odraťování ale i nějaká forma pomoci...

Jasně. Potřebovala jsem přetavit tu krizi do něčeho, co dává smysl. A jak přesně tedy projekt funguje? Kam dárci peníze posílají?

Na svých stránkách (<https://www.beneslenka.cz/>) mi dárci nahrají potvrzení o daru, který poslali některé z organizací pomáhajících Ukrajině, já jim na oplátku pošlu obrázek ptáčka. Jediná podmínka je, že organizace musí být oficiálně zapsaná jako neziskovka.

Proč zrovna neziskové organizace?

Je samozřejmě spousta soukromých projektů, které sbírají peníze pro Ukrajinu, ale já nemám kapacitu na to, abych všechny tyto sbírky ověřovala. A zároveň si myslím, že si za posledních deset let u nás hodně lidí vytvořilo odpor vůči neziskovým organizacím a za mě je dobře jim nějakým způsobem vrátit dobré jméno. **Proč malujete zrovna ptáky?**

Ze začátku to byla náhoda, protože nějaké ptáčky už jsem měla namalované v době, kdy k invazi došlo. Chtěla jsem si zmapovat opeřence v našem regionu. Ale ten důvod, proč zrovna ptáčci jsou pro dárci tak atraktivní, bude podle mě takový, že je vnímají jako určitý symbol svobody.

Výtvarnice a dobrodějka Lenka Benešová.

Foto: archiv

Podle čeho dárci vybírají opeřence, které chtějí nakreslit? Jaké kreslíte nejčastěji?

Mám takzvanou velkou pětku motivů, které se opakují nejčastěji. Do té patří sýkora modřinka, kterou chtějí dárci často proto, že je žlutomodrá stejně jako ukrajinská vlajka. Pak je to ledňáček, kterého většina lidí považuje za nejhezčího ptáka na světě. S tím tedy nemohu souhlasit, protože už jsem jich za život viděla tolik, že takhle jednoduše si vybrat neumím. Zbytek skupiny je vrabec, stehlík a brhlík. To je tedy velká pěťka, která dělá vlastně 30 procent obrázků. Je to dané tím, že lidé chtějí „domácí“ ptáčky, které vidí každý den u krmítka.

Holubici míru po vás nikdo nakreslit nechtl?

Už jsem malovala holuby, ale holubici míru ne, to si ještě nikdo žádat nedovolil.

Váš projekt vybral už 2 370 000 Kč, což je hodně. Uvědomujete si dosah vašeho počínu?

Já to spíš vnímám na těch obrázcích. Mám teď něco okolo 1060 ptáčků, kteří jsou již v projektu zapsáni, z nichž teda ještě asi 300 musím domalovat. Moje jediná podmínka je, že dar musí být minimálně tisíc korun, takže já sama za sebe to počítám tak, že momentálně jsem tak na milionu korun. Dárci samozřejmě posílají větší částky – největší částka, kterou „skrze mě“ někdo na Ukrajinu poslal byla 100 000 Kč, za ni jsem dárci namalovala velikánského orla.

Když už jsme se dostali přímo k dárcům – máte nějakou představu, co to je přesně za lidi? Zda jsou třeba spíše z venkova, větších měst nebo převážně z Prahy? A jestli jsou rozestří různě na politickém spektru?

Demograficky dárci dokonale zmapované nemám. Ale vím, odkud jsou, protože někam ty ptáčky musím posílat – na jejich adresu. Nejvíce to jsou velká města jako Praha, Brno ale i Ostrava a prakticky všechna krajská města. Převážuje Středočeský kraj a Praha. A co se politického zaměření

týče, naprostá většina z nich jsou lidé, kteří volí demokratické strany. Nemám přesně představu o tom, jaké strany konkrétně, ale myslím si, že v naprosté většině převažují vládní voliči.

Ríkala jste, že prvních deset kreseb se prodalo velice rychle, jak je to ale se zájmem dnes, když už válka probíhá déle než dva roky?

Obrovský boom byl na jaře 2022, to jsem dostávala desítky objednávek týdně. Pak přišlo léto a lidi si potřebovali oddechnout. Opravdu to tak funguje, že v létě vždycky ten zájem opadne, protože lidé jezdí na dovolenou a zkrátka pro ně Ukrajina není problémem číslo 1. Všichni vědí, že je válka a že na Ukrajině si vydechnout nemůžou, ale i tak vnímám pokles. Také záleží na tom, jaký dosah mají moje příspěvky na sítích. Pokud mě sdílí někdo s větším počtem sledujících, hned je zájem větší. Velká vlna objednávek přišla také potom, co jsem byla loni v květnu na rozhovoru v České televizi, to se o projektu dozvědělo mnoho nových lidí.

Když se obecně mluví o tom, že stoupá ve společnosti únava z války, pociťujete to nějak?

Popravdě to nevnímám, protože ta sociální bublina lidí, ve které se já pohybuji, si vyložené zakazuje takhle uvažovat. Vidím ale, že přibývá méně nových lidí. Čím dál častěji se mi dárci vrací a když například za celý týden nepřibude ani jeden nový dárci, je to svým způsobem signál. Ale těžko se z toho samozřejmě dělá nějaká statistika, protože vždycky záleží na okolnostech.

Vy žádnou únavu nepociťujete? Přeci jen projekt jede už přes dva roky a na vašem webu píšete, že nad tím trávíte veškerý volný čas.

Vzhledem k tomu, že jsem si nastavila limity, který jsem já dlouhodobě schopná zvládnout, tak se to dá. Já jsem schopná namalovat jednoho ptáčka za den a v rodině to mám tak nastavené, že to všichni chápou. Potom vyložené záleží na tom, jestli se

mi chce, nebo nechce. Malovat je můj koníček a nemám problém to přetavit v nějaký druh práce, která dává smysl. **Z finanční stránky to pro vás není náročné? Protože dary na účet neziskové organizaci jsou jedna věc, ale poštovné za vaše ptáčky nejspíš platíte vy sama, že?**

Ano, to platím já. Dohromady jsem tomu projektu dala dejme tomu 90 až 100 tisíc korun, ale je to rozložené do dvou let a říkám si, že člověk často utrací za kraviny. Takže tohle vnímám jako svůj vlastní příspěvek.

Setkala jste se za tu dobu, kdy projekt běží, s nějakou kritikou? Ať už osobně nebo skrze sítě.

Osobně nikdy. Občas se stalo, že mi někdo na sítích napsal něco nehezkého. Ale vesměs jde vlastně o nepochopení toho, jak projekt funguje. Někdo mě třeba mylně obviňoval z toho, že okrádám lidi falešnou sbírkou a peníze si nechávám. Pak samozřejmě přišly nějaké nadávky, ale ty přijdou vždycky, jakmile se k nějakému názoru přihlásíte. Takže tyhle lidi já vyblokuju, protože mě zkrátka nezajímají. Občas mi lidé napíší, že nechápou, proč by za dar měli něco dostávat, že to je přece samozřejmost. Mým hlavním motivem ale není dárci nějak odměňovat nebo podplácet. Důležité pro mě je, že si ptáčka zarámují, dají si ho na nějaké místo, kde ho budou vidět každý den. A každý den jim obrázek bude připomínat, že je potřeba dál pomáhat.

Nevnímate to po více než dvou letech spíše jako povinnost? Je ve vás stále další vůle malovat?

Já vím, že malovat nemusím, že kdybych chtěla, tak skončím. Ale dokud projekt funguje, dokud je i vůle ze strany dárců, tak já to vnímám jako určitou naději, že to dobře dopadne. Což je samozřejmě nesmysl. Rusku je nejspíš jedno, že já si tady maluju nějaké ptáčky, ale takhle to mám zkrátka nastavené.

Vaše aktivita spojená se situací na Ukrajině sahá až do roku 2014. Po invazi na Krym jste společně s ko-

lektivem několika lidí spustili server Tapolitika, na kterém jste překládali texty lidí z ruského disentu. Co vás k tomu motivovalo?

Cítili jsme obrovskou frustraci z toho, jak se v českém mediálním prostoru psalo o Rusku. Většinou to byly s prominutím bláboly. Ono se to asi nezdá, ale propaganda ze strany Ruska tu byla už před těmi deseti lety. Většinou se objevovala na „alternativních“ webech a nenápadně prorůstala do mainstreamových médií. Velké části společnosti to bylo asi jen pro zasmání, ale reálné dopady to mělo. V tomto momentě jsme si řekli, že tady vlastně není žádná relevantní informace o Rusku. Byli sice jednotlivci, kteří o Rusku psali, jako Saša Mitrofanov, Petra Procházková nebo Libor Dvořák, ale to bylo všechno. A hlavně nebyl zájem veřejnosti. Když se v roce 2013 dostal na Hrad Miloš Zeman, i ty alternativní weby začaly získávat na relevanci. Pak přišla invaze Ruska na Krym a zabránění částí Donbasu. My jsme v tu chvíli viděli, jakým způsobem se zde ve veřejném prostoru šíří naprosté dezinformace a nesmysly typu, že pod Krymem žijí reptiliáni.

Takže to byla snaha dostat do prostoru relevantní informace a bojovat proti dezinformacím?

Jasně. Řekli jsme si: „Pojďme veřejnosti ukázat část Ruska, kterou nikdo nevidí.“ To byla doba, kdy ještě v Rusku byla vesměs nezávislá média, nic takového už tam dnes nenajdeme. My jsme právě z těchto médií brali zajímavé články, přebírali jsme i texty opozičníků nebo jsme například překládali dva filmy z fondu Alexeje Navalného. Tyhle informace jsme dávali na server Tapolitika a potom se o nich diskutovalo i ve veřejném prostoru. Najednou i tahle část Ruska začala být tématem debat. V roce 2018 vznikl Deník N a část lidí, se kterými jsem pracovala na serveru Tapolitika, přešlo právě tam a pokračovali v té práci v Deníku N. Pak už Tapolitika neměla moc smysl, protože téma už mělo pokrytí i v mainstreamu.

Jaký je – se všemi znalostmi o té zemi – váš vztah k Rusku?

Já se snažím neříkat se na to emocionálně, což je samozřejmě těžké. Můj vztah k Rusku je velmi negativní, protože je to teroristický stát. Co se týče budoucnosti, dlouhodobě nevidím žádnou naději na demokracii, protože oni nikdy žádnou demokracii neměli a všechny pokusy o ni skončily špatně.

Možná po smrti Alexeje Navalného je tento pocit ještě silnější?

Částečně. Co se týče Navalného, on nebyl žádná zárná alternativa. Samozřejmě měl největší šanci nahradit Putina. Ale jestli by on něco udělal s tou válkou, to je těžké říct. Můj názor – a v tomhle se shoduju s většinou lidí, kteří mají do Ruska vhléd – je takový, že smrt Putina zkrátka vyněší situaci nevyřeší. Nevyřeší ji ani palácový převrat. Proto podle mě ani není na stole možnost příměří, protože Rusko by akorát načerpalo síly a pak by to zkusilo znovu. Takže za mě žádná příměří, žádný kulatý stoly, podstoupení území, zkrátka nic, o čem tady mluví s prominutím pitomci zaplacení Kremlu. I kdyby Ukrajina teď odstoupila Rusku území jako Donbas a Krym, tak Putin v budoucnu z těchto území pouze udělá tůl pro další expanzi, takže pro nás mír momentálně není žádné řešení. Jediné řešení pro nás je udržet Rusko za hranicemi Evropy.

ADAM TICHÝ

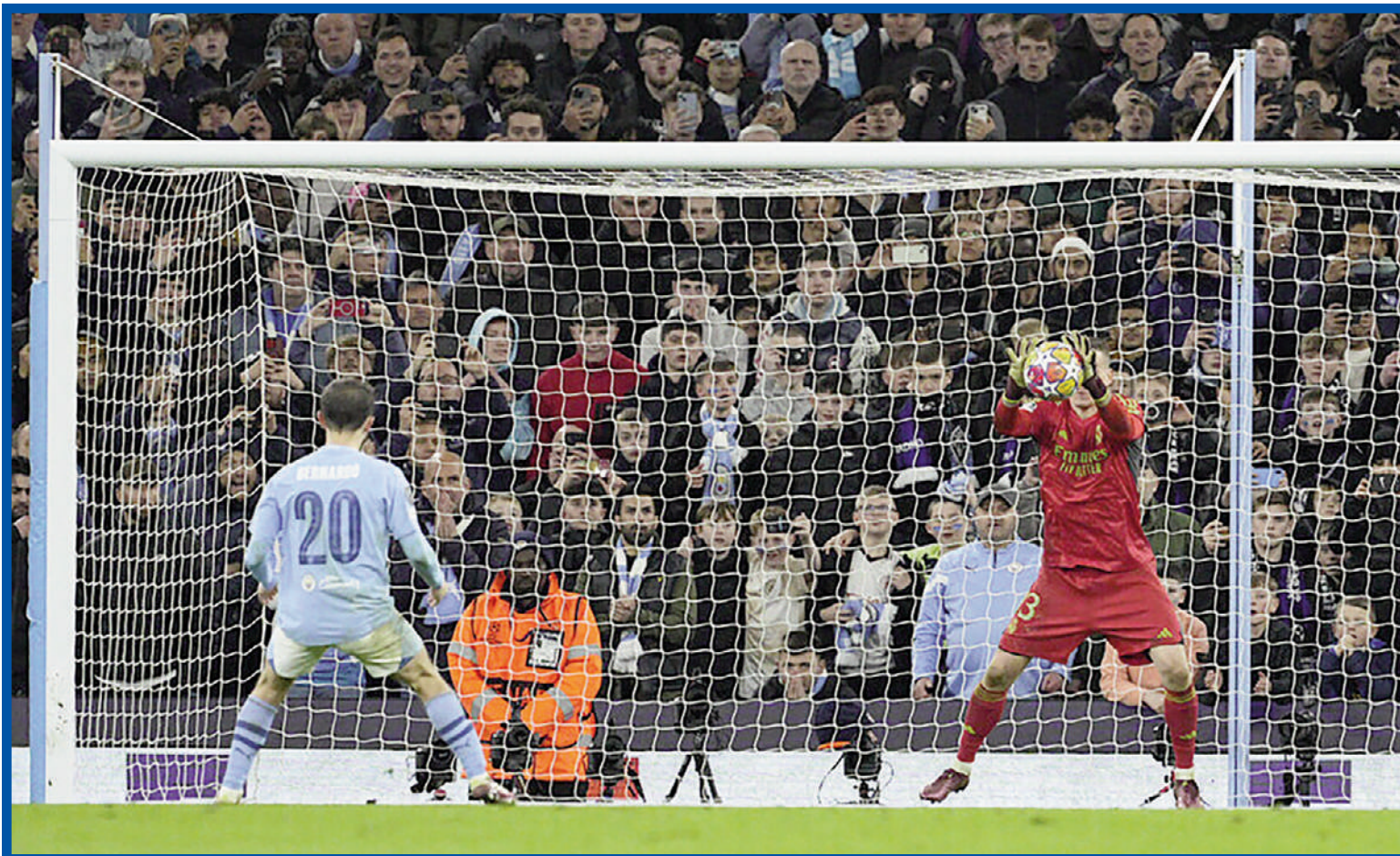
Lunin a obrana proti City čarovali, defenzivní taktika Realu vyšla

Fotbalisté Realu Madrid vrátili Manchesteru City loňské vyřazení v semifinále Ligy mistrů. Anglický tým vyprovodili ze čtvrtfinále nejprestižnější evropské soutěže až v penaltách a po ubráněném vítězství 2:1 postoupili mezi nejlepší čtyřku. Tentokrát poučka "útok vyhrává zápasy, obrana titulu" zafungovala. Bez dominantního výkonu defenzivy a gólmana Lunina by totiž Real šanci neměl.

Před rokem odcházeli z Etihad Stadium potupně. Madridští fotbalisté ztratili po domácí remíze 1:1 šance na postup do finále, když Citizens podlehl 0:4. Dvěma brankami tehdy utkání rozhodl Bernardo Silva.

O motivaci navíc tak měli teď. V souboji s obhájci triumfu v Lize mistrů nejdřív minulý týden ve Španělsku remizovali 3:3. V repríze odvetě na stadionu Etihad po vedoucím gólu Rodryga z 12. minuty zvolil trenér Realu Carlo Ancelotti mimořádně defenzivní taktiku.

Manchester poté bušil na hradby královského klubu co to šlo. Jedenáct střel na branku ku třem. Dočkal se Kevin De Bruyne, když v 76. minutě srovnal na 1:1. Utkání pak i v prodloužení pokračovalo obdobně, aktivnější City tavlili Real, ale podruhé skórovat nedokázali.

Lunin chytá Silvovi penaltu.

Foto: archiv

Slibný začátek, pak zkrat hrdiny

Duel tak dospěl do penalt. Hned na úvod se sebevědomě trefil útočník úřadujících anglických mistrů Julián Álvarez. Pak neproměnil madridský záložník Luka Modrić a světle modrá

většina z více než 50 tisíc fanoušků na stadionu cítila příležitost postoupit.

Proti byl ale muž, který v této sezoně zastupuje brankářskou jedničku Realu Thibaut Courtois. Ukrajinec Andriy Lunin se totiž na úvod druhé

penaltové série rozhodl zůstat stát uprostřed a hrdinu loňského postupu do finále Bernarda Silvu snadno vyladal. Skóre hned srovnal Jude Bellingham a když Lunin zlikvidoval i pokus dalšího střelce Citizens Matea Ko-

vačiče, zkušení hráči Realu už ve zbytku penalt postup nepustili.

Real Madrid tak v semifinále Ligy mistrů potká Bayern Mníchov, který po venkovní remíze 2:2 s Arsenalem vybojoval postup doma, výhrou 1:0.

I bavorský klub bude mít triumf v soutěži jako jasný cíl, po jedenácti sezonách totiž nezíská v Německu titul. V druhém semifinále se utká Paris Saint-Germain proti Borussia Dortmund.

TADEÁŠ SKALICKÝ

Hokejová sezona vrcholí! Bitva o titul mezi Oceláři a Dynamem, Vsetín proti Kladnu v baráži

Třinečtí hokejisté v semifinále extraligy jako první v historii soutěže otočili sérii ze stavu 0:3 na 4:3 proti pražské Spartě, ve finále vítěz posledních čtyř sezon hraje s pardubickým Dynamem. Mužstvo z města perníku v základní části prohrálo pouze jedenáctkrát a do souboje o titul vstoupilo jako favorit. Napak v roli outsidera je mezi diváky oblíbený Vsetín, který v baráži o postup do extraligy čeká Kladno.

Když ještě vteřinu před koncem normální hrací doby šestého zápasu semifinále mezi Třincem a Spartou na kostce ve WERK Areně svítil stav 0:1, všichni očekávali finálovou účast Pražanů. Za brankou se ale k puku dostal Daniel Voženílek, který dvě desetiny sekund před závěrečnou sířenou touš propasíroval za záda Jakuba Kováře a poslal zápas do prodloužení. V něm se prosadil třinecký Cienciala a bylo jasné, že o druhém finalistovi sezony 2023/24 rozhodne sedmý zápas. I ten byl na góly relativně skoupý, Sparta

však měla využít výhody domácího prostředí. To se dařilo až do poslední minuty třetí třetiny, po faulu Mozika ale Marko Daňo v čase 59:05 využil početní výhodu Třince, čímž vynutil čtvrté prodloužení série. To se protáhlo na dlouhých 62 minut a sedmý zápas série mezi Třincem a Spartou se tak stal druhým nejdelším v extraligové historii. Utkání rozhodl brankou v čase 121:46 třinecký Miloš Roman.

Postup Pardubic byl bezproblémový

Zatímco Třinec odehrál v play-off hned 14 zápasů, Dynamo se na finálovou účast tolik nenadřelo. Ve čtvrtfinále svěřenci Marka Zadiny přehráli hradecké rivaly 4:1 na zápasy, v semifinále proti Litvínovu neprohráli ani zápas. Letošní boj o prvenství je pro Pardubice svátkem, poslední finále zažilo město perníku v sezoně 2011/12, kdy po vítězství nad Kometou zvedli hráči tehdejšího HC ČSOB Pojišťovna nad hlavu mistrovský pohár.

I ten od posledního vítězství Pardubic doznal jistých úprav a letošní rok může být vůbec prvním, kdy Dynamo dostane Masarykův pohár. Zatím je ale od trofeje stejně daleko jako Třinec, úvodní dvojici zápasů v Enteria Areně si týmy rozdělily a stav finálové série je tak 1:1. Pokračovat se bude v sobotu 20.4. od 17:00 na ledě Ocelářů.

Vsetín bojuje o extraligu

Zatímco se ve finále nejvyšší hokejové ligy přetahují Pardubice s Třincem, urputné boje probíhají i v souboji o účast mezi elitou pro příští sezonu. Po čtrnácti letech by se do extraligy mohl dostat šestinásobný vítěz soutěže ze Vsetína. Valaši ve finále Chance ligy porazili rivaly ze Zlína 4:1 na zápasy a nyní je ve vysněné sérii čekají kladenští Rytíři.

Obrovskou nevýhodou je fakt, že legendami ověněný stadion Lapač, na kterém vsetínský VHK hrál své domácí zápasy, nesplňuje extraligová kritéria a původně domácí prostředí nahradí brněnská Winning Group Arena. Fanouškům Vsetína to ale takřka nevadí, třetí zápas série je už teď beznadějně vyprodán. Z vynuceného azylu si tak Valaši s více než 7 000 fanoušky budou chtít vytvořit co možná nejatraktivnější kulisu.

V době vydání tohoto čísla Vsetín si po středeční prohře na ledě Kladna prohrává 0:1 na zápasy, o srovnání série se ale pokusí již v průběhu čtvrtého večera. "Musíme být efektivnější v koncovce, bylo to o tom, kdo dá první gól," hecoval Valachy po výsledku 1:4 útočník Lukáš Rob v rozhovoru pro hokej.cz.

Florbalové superfinále ovládl Tatran Střešovice

V pražské O2 Areně se v neděli 14. dubna konal 12. ročník florbalového superfinále. Zápasu, který rozhodne o vítězi české nejvyšší soutěže.

Livesport Superligu si na úkor Mladé Boleslavi podmanil střešovický Tatran, čímž završil takzvaný treble. V jedné sezoně vyhrál v domácím poháru, lize a k tomu i v evropském poháru. Stanoven byl i nový florbalový divácký rekord, když utkání sledovalo 13 541 diváků.

Začátek zápasu jasně patřil Tatra. Během úvodních 12 minut se dokázali prosadit Šimon Vavroušek a Tomáš Hanák. Mladá Boleslav se následně oklepala a zlepšila svůj výkon.

Středočeský tým svého soupeře zatláčel a vytvořil si několik šancí. Na gól to ovšem nestačilo zejména díky skvěle chytajícímu Tomáši Jurcovi. Do šaten se tedy šlo za stavu 2:0.

Druhé dějství začalo stejně, jako skončilo dějství první. Ovšem tlak Mladé Boleslavi už tentokrát přinesl ovoce. Dvěma góly, o které se v rozmezí pouhé minuty a půl postarali Jakub Vařecha s Patrikem Suchánkem, dokázali hosté srovnat. Radost jim zanedlouho zkazil dorážkou do prázdné branky střešovický kapitán Marek Beneš. Mladá Boleslav ale přece jen znovu vyrovnala. Přesně zamířil Jan Zoufalý.

Závěrečná třetina byla velmi opatrná. Oba celky dobře věděly, co je v sázce a pro jistotu se nikam zbytečně nehaly. Útočné mlčení nepřerušil nikdo jiný než neproduktivnější hráč play off Marek Beneš a necelých pět minut před koncem základní hrací doby upravil skóre na 4:3.

Modročerný tým ze Středních Čech

se ve snaze vyrovnat odhodlal ke hře v šesti hráčích v poli. Nejprve Patrik Suchánek nastřelil břevno a poté nechtatelně tečoval Michal Sládek střelu z hole Milana Tomašika. Remizový stav 4:4 vydržel až do konce 3. třetiny.

Prodloužení netrvalo příliš dlouho. V čase 2:55 se nenápadnou střelou od levého mantinelu blýsknul Tomáš Hanák. Mladoboleslavský brankář

Tatran obhájil titul.

Foto archiv

Série Pardubic s Třincem je vyrovnaná.

Foto archiv

JAKUB KOTAJNY

JÍŘÍ HADAMOVSKÝ